

ל'ג

עשי מבחן "אורוזו ציימס הומיי" – ללימוד כל ספר "אורוזו ציימס" – במעגל השנה עמי.

י' ט

אורח חיים היומי

עקב' מшибו: איזה סוג שאלת, זה ששאלת עבשו? שאל אותו אם אני רוצה לחיות, באילו היה שייך אהיה.

איזה טיפש בעולם היה מושיב לך בשילוי?

כל השונה
- הלכות -
- בכל יום -
מובהך לו שהוא
בן "עולם הבא"!

קודם הלימוד יאמר: הני רוזה למד. ברי שיביגן הפלמוד לני מעשה. ולידי מרות ישנות. ולידי ודיעת התורה. ונחרני עושה לשם יחיד קורדשא בריך הוא ושכינתייה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתקדיםiah אהドונהי על ידי הנעלם בדחיפתו ורוחמו בירחודה שלים בשם כל ישראל.

ג. מותר לו לאדם לעקור חפץ מרשות הרבים וליתנו לחבירו שאצלו בתוך ארבע אמותיו וחבירו לחבירו שאצלו אף על פי שהחפץ הולך כמה מילין ברשות הרבים ובלבבד שלא יוציאנו חוץ מתחום שלו ויש מי שאוסר (ועיין לעיל סימן שא"ס עיר מ"ב): ד. היו שנים מקצת אמותיו של זה בתוך אמותיו של זה כגון שיש ביניהם ו' אמות מביאין ואוכליין באמצע ובלבבד שלא יוציא כל אחד מתוך שלו לתוך של החבירו היו שלשה והאמצע מובלע ביניהם כגון שבין שנים החיצונית שמנה אמות האמצע החיצוניים שמנה אמות, האמצע מותר עם כל אחד מהחיצוניים במה שארבע אמותיו מובלעים בתוך שלו, ושנים החיצוניים אסורים אסורים זה עם זה:

ה. אסור להוליך חפץ פחות פחות מרבע אמות ואפלו בין השימושות ואפלו בכרמלית:

סימן שני – דין המוציא ראשו ורוכבו מרשות לדשות, ובו ג' סעיפים

עומד אدم בראשות היחיד ומוציא ידו לרשota הרבים ומטלטל שם ה facets שאינם צרייכים לו במקום שהוא עומד שנוטלן מכואן ומניחן כאן ובלבד שלא יעבירם ארבע אמות ולא חישין שמא יבאים אליו כיוון שאינם צרייכין לו במקום שהוא עומד שם הילך מותר לעמוד בראשות הרבים ליטול מפתח בראשות היחיד ולפתח שם וכן מרשות היחיד בראשות הרבים אבל לא יעמוד בראשות היחיד ויוציא ראשו בראשות הרבים וישתה שם או איפכא אלא אם כן יכנס ראשו ורוכבו למקום שהוא שותה דכוון שהוא צרייך לאלו המים חישין שמא יבאים אליו אבל מותר לעמוד בראשות היחיד או בראשות הרבים ולשנותו בכרמלית או איפכא ויש מפרשים דחפצים הארייכים לו הינו כלים נאים שהוא צרייך להם אבל אם הם כלים שאינם נאים מותר לשנות בהם אף על פי שלא הוציא ראשו ורוכבו אלא שהוחשי צווארו בלבד ושאר טلطולים חזן משתייה אפילו כלים נאים מותר לטלטל שלא גרוו אלא בכליים נאים ובשותה בהם שהוא מקרבן לפיו:

סידרנו את סדר השלוחןährיך ארכוז צוים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר זה יגמר כל ארכוז צוים שנה בשנה. ובזה יתאפשרו אשר יזכר לו דבר יום בימיו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרשם לכל תלמידים ורבבי קבליות ובקתי מדרשות לובות את הרבנים לעילוי נשמת הקרובים. וזה יהנה זכות ליותר גדול. וכל המזכה את הרבנים זהכה לבנים גדולים.

סימן שמו – על איזה הוצאות חייב מן התורה, ובו

סעיף אחד

א. מן התורה אינו חייב אלא כשבוקר חפץ מרשות היחיד והנינו ברשות הרבנים או אפילו אבל פשוט ידו לפנים וחפץ בידו ונטלו חבריו העומד בפנים או פשוט ידו לחוץ וחפץ בידו ונטלו חבריו העומד בחוץ שהוא עקר וזה הניה שניהם פטורים אבל אסור לעשות כן מדרבנן ואם פשוט ידו לפנים וחפץ בידו והנינו לתוכן יד חבריו העומד בפנים או פשוט ידו לפנים ונטל חפץ מתוך יד חבריו העומד בפנים והוציא לחוץ שנמצא שהעומד בחוץ לבדו עקר והניה הוא חייב לחברו פטור אבל אסור ואיפילו אם העומד בחוץ הוא עכום אסור מפני שהוא נתנו על מנת להוציאו והוא הדין להוציא ידו לחוץ והניהו ביד חבריו העומד בחוץ או שנטל מיד חבריו העומד בחוץ והכניס בפנים שהעומד בפנים חייב שהוא עקר והניה והעומד בחוץ פטור אבל אמור:

סימן שמח – דין המושית מרשות לרשויות. ובו סעיף אחד

א. היה עומד ברשות היחיד והוציא ידו מלאה פירות לרשות הריבים בתוך עשרה בשוגג מותר להזירוה לאותו חצר ואסור להושיטה לחצר אחר ואם בمزיד אסור אפילו להזירוה לאותו חצר ויש אומרים דהני ملي' כשהזיריה מבועוד יום אבל אם הזיריה משחשייכה מותר להזירוה שמא ישילכה מידו ויבא לידי היב הטעאת במה דברים אמורים כשהזיריה לרשות הריבים אבל אם הזיריה לברמלית בכל גונגן מוחר להזיריה:

סימן שמט – דין ארבע אמות בראשות הרבים. ובו ה' סעיפים

א. כל אדם יש לו ארבע אמות בראשות הרבים שיכול לטלטל בהם ומודדים לו באמה שלו ואם אמרתו קתנה נותנים לו ארבע אמות בינויו של כל אדם שכל אחת מהן ששה טפחים (ועיין ליקמן סימן שח"ז):

ב. ארבע אמות שאמרו הן ואלבסונן שנמצא שם חמישה אמות ושלשה חומשיין ויש מי שאומר שמארבע אמות עד חמישה ושלש וחמשים פטור אבל אסור :